

Továrna na informace

Nová **superredakce** tiskovin vydávaných vydavatelstvím *Economia* schytala kritiku ze všech stran. Zbytečně

FOTO 4 • ADAM GEBRIAN

Velkorysá, nabíjalo nabarvená hala působi až chrámovým dojmem

Představa několika stovek zaměstnanců pracujících v jedné místnosti se leckomu může zdát nesnesitelná. Když je ale ta místnost obrovská **bývalá kotlárna** a když se myslí na to, aby lidé měli kde v klidu telefonovat, má takový open-space své nepopratelné výhody.

všechny své zaměstnance na jedno místo, vybralo jako cílovou destinaci právě Karlín. Pro své potřeby *Economia* adaptovala bývalou kotlárnu, kde se v minulých letech odehrála nejedna kulturní akce. Její velkorysé prostory dnes tedy slouží jako centrála pro několik stovek zaměstnanců vydavatelství a v místě, kde se dříve vyráběly kotly pro celé Rakousko-Uhersko, se zpracovávají informace. Tuto proměnu reflektyuje i změna interiéru.

Z Barcelony do Prahy

Pro návrh byl osloven Ricardo Bofill, který už má s rekonstrukcemi v Praze zkušenosť. Jeho nedaleko stojící Corso Karlín se určitě fadí k tomu lepšímu, co na poli adaptací průmyslových staveb u nás vzniklo. Rovněž pracuje na úpravách historického domu U Drahomífina sloupu na Loretánském náměstí pro Knihovnu Václava Havla.

Ricardo Bofill představuje na architektonické scéně posledních padesáti let zvláštní postavu. Své výrazné bytové stavby začal realizovat velmi záhy po dokončení studií, už v polovině 60. let. Období vpravdě experimentálního způsobu stavění vyvrcholilo dvojicí nedaleko od sebe stojících realizací na okraji Barcelony – bytovým komplexem Walden 7 a především úpravou bývalé cementárny na vlastní ateliér a bydlení se zahrádou. Tento areál představuje jedno z nejinspirativnějších

a nejkrásnějších pracovních prostředí, která kdy byla vytvořena. Následovalo období trvající v podstatě dodnes Bofillův atelier realizuje množství rozsáhlých staveb po celém světě, které v tomto množství a měřítku nemohou dosahovat kvalit těch prvních. Což je na architektonické scéně běžný jev, jenž potkal mnoho světově proslulých architektů.

Z hlavní motiv stěhování je možné označit snahu dostat novináře z jednotlivých titulů vydavatelství do jednoho prostoru, takže spolu mohou lépe komunikovat. Zájem je zřejmý – zvýšit kvalitu tiskovin, které *Economia* vydává. Zda se to podaří, je ve hvězích. Uspoládání pracovního prostoru zvané open-space má totiž mnoho odpůrců a existuje dost logických důvodů, proč považovat jeho negativa za větší než pozitiva.

Telefonní budky v kanceláři

Na čelném místě kritiky se nachází nedostatek soukromí a z toho plynoucí ztížená možnost soustředění, která bývá v open-spacech ještě zesilena nedobrou akustikou. Každý telefon vyrůstá a zpomalí velké množství lidí. S těmito problémy se hala v Karlíně vyrovnává docela dobře. Je dostatečně rozumná na to, že vzdálenosti mezi stoly nejsou stanoveny na minimum a počet metrů čtverečních na jednoho člověka je dosti vysoký. Akustika také nebude hlavní problém. Vyžádalo si to daň v podobě měkké kobercové

podlahy, která v bývalé průmyslové hale působí zvláštně a poněkud nepatřičně, ale efekt je jasně slyšitelný. Rovněž prostorová bohatost, konstrukční složitost a objemová rozmanitost pomáhají tradiční problém velkého hluku snížit. A pro telefonování jsou určeny speciální uzavřené budky.

Bílá jako univerzální recept

Obrovskou změnu představuje barevnost. Původní cihly a černé ocelové vazníky jsou kompletně sjednoceny bílou barvou, která velkorysemu prostoru dodává takřka chrámový dojem.

Z slabinu vnitřního uspofádání (a částečně i vnějšího – venkovní reklamní banery, nadpis nad vstupem) je nutné označit grafický design. Veškeré psané informace – ať už užitečné, či pouze dekorativní – srážejí dojem z interiéru o několik tříd dolů. Je to škoda. V Česku existuje dostatek výborných grafických designérů, kteří by se takového úkolu rádi ujali a dokázali ho zrealizovat tak, že by interiér ziskal. Rozměrná hala je se svou odhalenou konstrukcí a viditelnými technickými instalacemi na prostě v pořádku. Drobné měřítko jednotlivých stolů, židlí i lamp rovněž.

Problém představuje měřítko střední, nebo nazvětovaná písmena, která pravděpodobně tvoří slova *Economia* a *News*. Písmeno E slouží aspoň jako odkládátko na noviny a časopisy, s využitelností ostatních písmen je to ale podstatně horší.

Za hlavní klad rekonstrukce je nutné označit rozhodnutí ponechat velkorysou hlavní halu v původním, neděleném (jak vertikálně, tak horizontálně) stavu. Ztratila sice na své industriální syrovosti, ale to je vzhledem ke změně náplně pochopitelné.

Každému, koho zajímá historie kancelářských prostor, doporučuji stručně a srozumitelně prezentovaný výzkum londýnské architektonické kanceláře Caruso St. John, který si můžete prohlédnout včetně schematických plánů na www.carusostjohn.com/media/artscouncil/new_national_office/introduction/index.html.

V sousedství rekonstruované továrny právě roste železobetonová konstrukce nového multifunkčního zařízení s kancelářemi a hlavním sálem s kapacitou 2000 návštěvníků, kde budou probíhat různé kulturní akce. Jeho měřítko je značně kontrastní k okolní zástavbě a bude zajímavé sledovat, zda se takto rozsáhlý objekt podaří s okolím vhodně sladit.

FAKTA

Autor: Ricardo Bofill, Taller de Arquitectura
Generální projektant: AED project, a. s.
Generální dodavatel: PRŮMSTAV, a. s.
Investor: NORTH LINE, a. s.
Dokončení první fáze: 2013

